

19/04/2021

דברים לזכרה של רחל אברהמי

רחל הבת הראשונה של מעין צבי, היתה מבוגרת ממני בארבע שנים. הזיכרונות הראשונים שלי – שאני ילדה בגן ורחל "הולכת לבת הספר בזיכרון" ומספרת לנו, הקטנים, סיפורים על בית הספר, הילדים והמורים. הסתכלתי עליה בהערצה. כל מה שעשתה נראה לי מושלם. בהמשך ליוונו אותה בלימודיה בשפיה. ליוונו - הלכה למעשה: כולנו הצטופפנו בטנדר והבאנו אותה, אחרי כל ביקור בבית. עברו עוד כמה שנים ורחל עברה ללמוד בכפר מכבי. משם הגיעה רחל הביתה לעיתים יותר רחוקות.

עברו שנים רבות עד שהבנתי איזה סבל ואיזה מחיר רחל שילמה על התואר "הבת הראשונה".

1954 - רחל מתגייסת לצבא בתקופה זו. היא כבר בחברות עם שלמה.

1956 - רחל מסיימת את שירותה הצבאי וחוזרת הביתה. איתה השתחררו עוד כמה צעירים שהתחנכו במעין והדבר עורר התרגשות בקיבוץ. וככה נכתב: "...אנחנו התבגרנו, הדור השני נכנס לחיי המשק והחברה..."

כמה ציפיות ובכל זאת קשה היתה לצעירים הראשונים ההשתלבות בחיי המשק והחברה.

1960 - רחל ושלמה נישאים והשמחה גדולה. נולדה אורית – אור ושמחה – נכדה ראשונה בקיבוץ. נראה כי משא הציפיות של החברים מן המשפחה הצעירה היה כבד מדי והם החליטו לעזוב ולבנות את ביתם במכמורת שהיתה בראשית דרכה. שם הם היו כמו כולם בלי להיות ראשונים, פשוט להיות משפחה ולנסות להתבסס. נולדו גיא ובוועז.

נפגשנו מעט מאד, פה ושם, במדרכות, בביקורים בבית.

עם הזמן החיים שלהם הסתבכו, עד שהגיעו למבוי סתום, עד הרגע העצוב שהכל התפרק. בעקבות הלחץ והעצב רחל חלתה...

פה הכח והתמיכה המדהימים של המשפחה. במשך שנים תמיכה ועזרה אינסופיים של כולם. ליצי

וגרשון מוותיקי מעין-צבי – הקמתם משפחה לתפארת. שבט גרזון!!!

היום כשכולכם כאן אתם יכולים להיות גאים.

השנים האחרונות של רחל פה במעין צבי היו טובות. היא היתה בבית, היתה מטופלת ומסודרת. בני המשפחה ביקרו אצלה או שהמטפלת יצאה איתה לסיבוב מדרכות, לפגוש אנשים, לצאת. עד שמצבה הבריאותי לא אפשר זאת.

בשבת רחל נגאלה מייסוריה.

אני אזכור אותה כפי שהיתה בשנותיה היפות. נאה, חכמה, מעניינת.

יהי זכרך ברוך.

אילנה כ"ס

8. 1960

ד'ס יידישע פאמיליע - 1947

